

ДР МИРОСЛАВА КОСТИЋ

(1957–2022)

Из наших редова изненада и заувек је отишла др Мирослава Костић, историчар уметности, виши научни сарадник Института за историју уметности (Универзитет у Београду, Филозофски факултет). Њене колеге и пријатељи опраштају се од ње са мишљу да је реч о великом губитку за нашу историју уметности. Без намере да сагледавамо њено дело које има велики значај у изучавању трагова српског барока, неопходно је овом приликом сетити се и неких њених врлина: преко њене активности, ванредне заинтересованости у Центру за издавачку делатност Филозофског факултета и Институту за историју уметности где је обављала сложене задатке.

Др Мирослава Костић рођена је 8. јануара 1957. године у Београду где је завршила основну школу, а затим Осму београдску гимназију /сада Трећа/. Групу за историју уметности уписала 1975/76. године; дипломирала је 1983. Након завршених студија и одбране дипломског рада децембра 1984. примљена је у стални радни однос као стручни сарадник. Магистрирала је 1992. године код ментора проф. др Миодрага Јовановића са темом „Димитрије Бачевић“, након чега је изабрана у звање истраживача сарадника. Докторску дисертацију „Јаков Орфелин и његово доба“ одбранила је 26. децембра 2006. године на Филозофском факултету у Београду код ментора проф. др Мирослава Тимотијевића. 21. маја 2008. године изабрана је у звање научног сарадника. Решење Министарства да је по други пут реизабрана у исто звање датира од 24.6.2014. године, а у звање вишег научног сарадника изабрана је 28. октобра 2016. године. У току рада као истраживач у области историје уметности, пре свега националне историје уметности новог века, учествовала је у реализацији великог броја истраживачких пројеката које је у Институту за историју уметности финансирало Министарство за науку. У тим многобројним пројектима била је ангажована у различитим истраживачким пословима: као сарадник у тимском раду, као индивидуални истраживач, као писац тимских и индивидуалних научних и стручних радова. У оквиру пројекта под називом „Српска сакрална и профана уметност XVIII и XIX века“ Одељења за историју уметности (2002. до 2005.) учествовала је са темом „Јаков Орфелин и његово доба“. Од 2002.-2005. била је учесник “EU Tempus- Project CD- SEP-16131-2001: Understanding the Visual Culture of the Balkans”. Од 2005-2010. радила је на пројекту „Верски и национални идентитет у визуелној култури новог века“, Одељења за историју уметности, финансираног од Министарства науке и заштите животне средине. Радила је на пројекту „Представа идентитета у уметности-вербално визуелна култура новог века“ финансираног од Министарства просвете и науке. Била је стални члан сарадник Матице српске и Ликовног одељења Матице српске у Новом Саду, редакције *Зборника Народног музеја* и часописа *Наслеђе*. Била је сарадник *Српског библиографског речника* и *Српске енциклопедије*. Као стипендиста DAAD боравила је у Rothenburgu (1.7. 1996-31.8. 1996.), а од фебруара до маја 2003. на Irchel- u- Universität Zürich. Излагајући своје научна сазнања на симпозијуму Ниш и Византија дала је велики допринос увећању значаја и угледа нишког скупа.

Својим сензибилитетом, свестраним духом успевала је да зарони у сложени карактер српског барокног идентитета, тумачећи га на самосвојан и оригиналан начин. Долазила је до нових открића, посебно из области утицаја аустроугарског и немачког барокног културног модела на развој уметности код Срба на територији Хабзбуршке монархије, чиме је обогатила не само наша научна сазнања, већ је ширила методолошке основе научне мисли. Као личност од мере и укуса, зналачки је оцењивала настојања млађих сарадника Института за историју уметности, изражавајући неретко захвалност и дивљење према ентузијазму за рад, открића и унапређења у раду Института за историју уметности. Њена приврженост историји уметности, разумевање које је показивала готово мајчинским приступом,

много су допринели развоју и научном сазревању млађе генерације истраживача које је уводила у детаље ангажовања у сређивању институтске фототеке и неретко библиотеке.

Изгубили смо једну личност која је својим делом била изузетно важна за генерално разумевање српских барокних споменика културе. Остају њени научни радови и књиге (*Димитрије Бачевић; Јаков Орфелин и његово доба; Деспот Георгије II Бранковић (1645-1711): уобличавање култа првог модерног патриотског хероја код Срба*) које ће заувек бити непресушни извори знања о нашој културној баштини и визуелном идентитету Карловачке митрополије. Остају и бројне успомене на др Мирославу Костић – Миму, спомен на особу која ће по многим особинама, увек пријатељски настројена, остати непоновљива.

Др Јасмина С. Ћирић, доцент
Универзитет у Крагујевцу
Филолошко-уметнички факултет

